

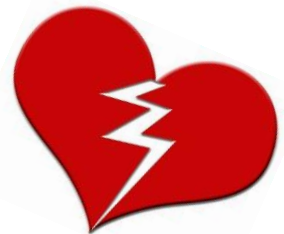
SÅ ÄR DET DEN SISTA GÅNGEN

*Så är det den sista gången,
vi mötas, min vackra vän.
Jag förstår ditt språk, och vi träffas
ej mer till älskog igen.
Vi skulle vi gå och slita
på självgjorda bojors band?
Här leda så många vägar – –*

*Min vän – – här har du min hand.
Det var en gång, när ditt famntag,
jag minns, var flammor och eld,
när ej många nätter räckte
att möta läpparnas gäld;
när var fara du trotsade villigt
för att följa ett hemligt spår,
och jag var minutens lycka
en dag i ditt kärleksår.*

*Men nu har din eld förbrunnit,
och nu är din kärlek död.
Till en annan man skall du bära
de första kyssarnas glöd.
Kring en annan hals skall du linda
din härligt rundade arm;
en annan skall brinna och älska
sig rusig invid din barm.*

*Så låt oss då säga ärligt: – –
jag går min väg – – du går din;
alls inga sårade känslor
vi bära i våra sinn.
Den första glöden har svalnat
och kyssarnas eld är matt.
Min vackra vän låt oss säga
ett stilla och lugnt – – god natt!*

*Ur "Från Smältugnen" 1932
av Arthur Landfors, utvandrare från Forsnäs*